

безъмныи любешилго и възненавидъ вса бо иже къ ииимъ Стефанова. въ злѣй положи. и облагодѣти не възблагодѣть", въ ииимъ бы'въ, поправъ бо заповѣтъ бжнию. клеткопрѣстѣпникъ бы'и сѣлскоє братотвореніе прѣѡбидѣвъ, ѿбѣже ѿ ииего любовниу, ѿстѣпнъ же и вѣрою, зависти же и злобѣ рѣ бывъ и бестрашніемъ бжниемъ растѣлни дшю свою (Следватъ реторични излияния противъ Стрѣза, загдeto се отмѣналь отъ сърбите. Стефанъ провожда брата си Сава да го моли. Легендата посочва какъ Стрѣзо бива убитъ отъ ангель) ико ютеръ юноша страшъ, Сакомъ рѣ покѣлѣни, на спеша ме припѣ, исхѣтни мъ мой промыуе нимъ вънѣтрына моа скоростню же великою, Савъ зкати, всѣ оумиленъ и въ молаше, тѣкщен же притекши, и шишшаго стго не ѿбрѣтоше, тако бо и усмотрѣи бъ. ико не ѿбрѣсти се исцѣмлюща и тако страшномъ стѣнани ѿ вѣмвю. ѿбѣдръже срунзю извѣ тон пощи напрасно испусти дхъ

(Следва за пжтуването на св. Сава отъ Цариградъ презъ Месемврия въ Търново, при Асъня II) и Констандинова же грѣ, пакъ въ кораби подвѣи" се, на Загор'скю землю, моремъ шьствию твори, хотѣ видѣти свата своёго, Асланъ цръ загорскаѣ, сего бо дыши, за Владислава крѣ посагъши вѣше. Прїиде же въ грѣ Несѣбръ. и къ рѣнѣномъ Асаню пославъ. свое възвѣсты прншьсткию. царь же благородыхъ слагъ скончъ, и съ скончн пославъ коми. ико съ в'сакою поустьнью, стго, и съ потрѣбми єго ѿ морѣ подвигнити. Прншьшъ же стмъ, въ грѣ Трѣн'овъ, и цроу усрѣтьшъ и и любъзно того прншемъ, тѣжество же велико и прїшьстви" єго створ'шъ, и въ свойхъ топлыихъ полатѣ, настоиюще. ради ст҃денн, прѣвѣтнати юимъ повелѣвъша. Светл'омъ же и великомъ прѣзинъ, бѣствынаго Бгомъ в'лиению", прншьшъ, цръ, и бажнинъи Іоакиимъ патрѣ-адр'хъ, прѣпоутлатиюще стого повелѣша юимъ, въ наївѣрніе Бгомъ в'лиению", слагъ ствю, съврьшити, въ оѣтре же пакъ патрѣ-адр'хоу. такоже съврьшити, стын же цръ и патрѣадр'ха, пославъ, и въ наївѣрніе Бгомъ в'лиению". стою съврьшаше.